

LBRIS

We know
books

The CEO Buys In
Nancy Herkness

Copyright text © 2015 Nancy Herkness
Toate drepturile rezervate.

Ediție publicată prin înțelegere cu Amazon Publishing,
www.apub.com, în colaborare cu ANA Sofia, Ltd.

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Lira
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@lira.ro
www.lira.ro

Ne puteți vizita pe
www.lira.ro/lirabooks.ro

Pariul inimilor
Nancy Herkness

Copyright © 2022 Grup Media Lira
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Flori Zahiu-Popescu
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HERKNESS, NANCY
Pariul inimilor / Nancy Herkness
trad. din lb. engleză: Elena Arhire – București: Lira, 2022
ISBN 978-606-33-9623-6

I. Arhire, Elena (trad.)
821.111

NANCY HERKNESS

Pariul inimilor

Traducere din limba engleză
Elena Arhire

LITERA
București

capitolul 1

- Trainor Electronics. Cu ce vă pot ajuta?

Chloe Russell zâmbi în căști când vorbi, știind că astfel părea mai prietenoasă. Făcu un semn din cap spre cei trei bărbați de vârstă medie care intrară pe ușa din față a biroului, cu genți de laptop și purtând cămăși încheiate până sus și pantaloni kaki. Directori adjuncți. În cele două zile de probă pe care le petrecuse la Trainor Electronics, aflase că directorii aveau propria intrare cu două etaje mai sus.

- Chloe, sunt Judith. Am un nou job pentru tine.

- Dar sunt aici de puțin timp. Nu o să pară bizar dacă mă iei de pe post atât de curând?

- Tot în Trainor Electronics te trimit, deci nu. Asistentă directorului general s-a molipsit cu o nenorocită de gripă. Domnul are nevoie de o asistentă temporară.

- În corporațiile multinaționale, directorii generali nu apelează la asistente temporare. Iau asistentă altcuiva și își lasă subalternii să se folosească de stagieri, spuse Chloe, zâmbind spre tinerii la vreo douăzeci și ceva de ani care treceau agale pe lângă ea, cu gențile de laptop pe umăr.

Probabil programatori.

- Tu ai auzit de cuvântul *epidemie*? întrebă Judith. Sunt bolnavi toți.

Din fericire, Chloe nu se îmbolnăvea niciodată.

- În plus, spuse Judith, ești mult prea calificată ca să te ocupi de recepție. Locul tău este în biroul directorului. Și salariul este mai mare.

Era bine să aibă un salariu mai mare. Avea nevoie de bani ca să angajeze pe cineva care să stea cu Grandmillie, ca să nu fie nevoie să o ducă la un azil de bătrâni.

UBDIS We know books

- Când încep? întrebă Chloe.

- Imediat ce vine Camilla să te înlocuiască la recepție. Apoi urci la resurse umane, iar cei de acolo o să te prezinte noului tău șef.

- Am înțeles, spuse Chloe. Mulțumesc pentru mărire.

- E posibil să primești și ore suplimentare. Am auzit că domnul Trainor stă mult după program.

Nu mai suna chiar așa de bine. Nu îi plăcea să o lase pe bunica singură. Grandmillie îi spunea mereu că nu era o problemă, dar Chloe își făcea griji. Și acesta era motivul pentru care își dorea cu atâta hotărâre să strângă bani pentru o îngrijitoare.

Își studie ținuta și se încrunță la vederea bluzei albastre din bumbac, a pantalonilor bej și a balerinilor bleumarin. Se îmbrăcase pentru un post de recepție, nu ca să fie asistenta unui director. Învățase să combine nuanțele lumii corporatiste după cele două luni în care lucrase temporar pentru agenția lui Judith. După ce venea Camilla, avea nevoie de un sfert de oră ca să iasă și să cumpere o eșarfă din imitație de mătase care să-i completeze ținuta. Pe o stradă lăturalnică, în apropiere de blocul zgârie-nori de birouri al Trainor Electronics, era un magazin cu haine la reducere. Acolo putea să găsească ceva pentru buzunarul ei.

Chloe își ajustă ușor eșarfa cu dungi roșii și albastre în timp ce ieșea din liftul directorilor în urma Robertei Stern, directoarea de la resurse umane. Chloe își prinsese părul șaten într-un coc elegant care îi ascundea în mare parte șuvițele blonde și se dăduse cu un ruj roșu care se potrivea cu eșarfa.

Cele două detalii o făceau să pară mai în vârstă și mai sofisticată. Numai cu balerini nu avusese ce să facă. În opinia ei, asistentele directorilor trebuiau să poarte tocuri.

Cel puțin mochetele de la ultimul etaj erau atât de groase, încât te simțai de parcă picioarele îți erau ascunse cu totul, înghițite de țesătura bogată pe care pășeau. Recepționera părea scoasă din paginile revistei *Vogue* în costumul negru perfect și cu pomeții înalți. Eșarfa lui Chloe mirosea a chilipir.

Roberta se opri în dreptul biroului.

- Priscilla, aceasta este Chloe Russell. O să lucreze pentru domnul Trainor până când se face bine Janice.

La drept vorbind, Priscilla îi aruncă un zâmbet sincer, care nu trăda nici o dezaprobare față de vestimentația inadecvată a lui Chloe.

- Dacă vrei să știi cum să găsești lucrurile pe aici, nu ezita să mă întreb, spuse ea.

O resursă. Chloe învățase să le prețuiască atunci când se integra într-un mediu nou de lucru. Unii angajați erau mai dispuși să-și împărtășească cunoștințele decât alții. De fapt, unii erau de-a dreptul ostili față de angajații temporari, un lucru care o uimea mereu din moment ce ea nu reprezenta o amenințare pentru postul lor. Judith îi tot spunea că avea parte de o asemenea reacție deoarece Chloe era prea bună în ce făcea și îi pune pe ei într-o lumină proastă. Și de aceea Chloe încerca să nu iasă în evidență, chiar dacă refuza să facă treabă de mântuială.

Roberta o conduse pe un coridor lung și larg cu tablouri pe o parte și pe alta, iar Chloe și-ar fi dorit să aibă timp să le studieze mai îndeaproape. În mod evident, erau lucrări originale, iar unul părea să fie un Van Gogh, artistul ei preferat. Ei bine, putea să le admire în următoarea pauză de mers la toaletă. Își închipuia că șeful ei le permitea.

La capătul coridorului, se întrezăreau deschise niște uși duble masive, dintr-un lemn închis la culoare. Un birou cu incrustații frumoase din lemn și crom se contura dincolo de prag, dar fără a fi ocupat de cineva.

— Aici este calculatorul tău, îi spuse Roberta când trecură pe lângă birou. O să-ți dau parola și o să-ți arăt sistemul nostru intern după ce faci cunoștință cu domnul Trainor.

Directoarea de la resurse umane avea să îi arate cum funcționa calculatorul? De obicei, se considera norocoasă dacă vreun coleg de la administrație îi spunea ce birou putea să folosească. Membrii personalului erau atât de intimidăți de șeful lor?

Roberta bătu la ușa ușor întredeschisă din interior.

— Domnule Trainor?

— Da, intră!

Vocea lui răsună oarecum înfundat.

Roberta deschise ușa și intră. Chloe se jucă din nou cu eșarfa și o luă pe urmele ei.

Nu era nimeni acolo. Scaunul din piele vișinie din spatele biroului uriaș în formă de U, cu trei monitoare cu ecran lat, era gol. Ea aruncă o privire în dreapta, spre peretele de sticlă de sus până jos, și zări o canapea și patru fotolii aranjate comod ca într-un living. Toate neocupate. Nu se vedea nimeni nici la masa de conferință, nici pe scaunele din stânga.

— Domnule Trainor?

Roberta păru la fel de nedumerită ca Chloe.

— Doar o secundă. Procesorul meu avea nevoie de o actualizare, spuse vocea, de astă-dată venind de undeva dinspre birou.

O mână mare apărură deasupra biroului, apoi un bărbat se ridică în spatele ei, umerii lui lați părând să se ridice și să se tot ridice parcă fără să se mai oprească.

Chloe studie scurt corpul înalt și zvelt, zăbovind o clipă pe mușchii brațelor, dezvăluind de mânecile suflecate ale cămășii albe. Îi mai verifică o dată lățimea umerilor. Impresionantă, fără îndoială. Dar conturul sigur și ascuțit al maxilarului, unduirile bogate ale părului șaten

și lung și intensitatea ochilor cenușii aprinseră scânteia unei senzații săcâitor de primitive undeva în adâncul ei.

Nu mai întâlnise niciodată un director general care să arate așa. De obicei, aceștia erau mai în vârstă, cu mai puțin păr și mai rotofei.

— Avem tehnicieni care să se ocupe de asta, spuse Roberta.

— Nu-mi displace să simt din când în când câte o plăcă de circuite, spuse noul ei șef.

Chloe trebui să-și înăbușe un râset.

Roberta îi făcu semn lui Chloe să înainteze.

— Domnule Trainor, aceasta este Chloe Russell, asistentă temporară care o înlocuiește pe Janice cât timp e bolnavă.

Chloe se apropie de marginea biroului și își întinse mâna peste suprafața amplă dintre ei.

— Mă bucur să vă cunosc, domnule Trainor.

— Chloe. El încuviință din cap și îi strânse mâna înainte să se întoarcă spre Roberta. O angajată temporară?

Directoarea de la resurse umane își întinse mâinile pe lângă corp cu un aer de regret.

— Este epidemie. Agenția de angajări are deplină încredere în capacitatea lui Chloe de a se descurca la cel mai nivel înalt.

— Bine, spuse el. Cu un zâmbet evident forțat pe buze, el se uită la Chloe. Ei bine, ne descurcăm noi.

Înfrânându-și licărul de enervare la supoziția lui Trainor că ea nu avea să fie în stare să se descurce, Chloe reuși să schițeze un surâs încordat.

— Îi pregătesc totul la calculatorul de pe biroului lui Janice, spuse Roberta. Și poate să înceapă.

Trainor încuviință din cap și se așeză pe scaunul masiv, întorcându-se spre ecranul calculatorului înainte ca ele să iasă. Deci așa avea să fie. Treabă serioasă. Chloe se pricepea la asta.

IBDIS We know
back

După ce îi arătă Roberta rapid e-mailul directorial și sistemul de mesagerie, Chloe își netezi părul, apucă un caiet și un pix și bătu la ușa lui Trainor.

- Intră! De astă-dată, el stătea rezemat de spătarul scaunului, privind lung spre unul dintre ecranele calculatorului. Se întoarse cu fața spre ea și făcu semn spre cele două scaune pătrate de piele din fața biroului. Ia loc! Deci tot ce fac este să răspund la e-mailuri, să citesc, să scriu rapoarte și să merg la întâlniri. Dumneavoastră trebuie să vă asigurați de facilitarea acestor funcții, mai ales la întâlniri. Preciez punctualitatea.

Apoi îi zâmbi. Zâmbetul desenă niște paranteze fascinante în colțurile buzelor lui foarte masculine. Lui Chloe începu să-i fie greu să mai respire.

Se îndreptă brusc de spate și trase adânc aer în piept, în timp ce încercă a-și aminti ce voise să-l întrebe.

- Roberta mi-a arătat agenda dumneavoastră. Vreți să stabilesc o notificare prin e-mail cu douăzeci de minute înainte de fiecare întâlnire din program dacă întâlnirea are loc în clădire?

- Bună sugestie, spuse el. Cum vă descurcați cu corectatul?

Simțindu-se în elementul ei, Chloe spuse:

- Am o specializare universitară în limba engleză.

Greșelile de tipar păreau să-i sară pur și simplu în ochi când citea câte ceva, lucru care o înnebunea de nenumărate ori când dădea peste vreun articol scris pe internet.

El se întoarse pe scaun și glisă cu vârful degetului pe primul ecran într-o direcție, apoi în alta, apoi în cea de-a treia. Avea degetele lungi și conice, părând mai degrabă un magician care făcea un truc.

- Tocmai v-am trimis un raport redactat de unul dintre asociații mei. Trebuie revăzut. Este prima sarcină de care să vă ocupați.

- Da, domnule, spuse Chloe.

Sprâncenele lui se uniră într-o încruntare.

- Domnule?

- Domnule Trainor.

Păru cât pe ce să spună ceva, însă doar ridică din umeri și se întoarse spre ecranul calculatorului.

Chloe reveni la biroul ei, luptându-se cu amestecul de atracție înnebunitoare și de ușoară indignare pe care îl trezise Trainor înăuntrul ei. Nu-i păsa de indignare, dar trebuia să elimine atracția din joc. El era directorul general al unei corporații uriașe, necruțătoare, precum cea care îl distrusese pe tatăl ei.

Raportul trimis de Trainor - analiza unei campanii recente de marketing scrisă de un anume Richard Sinclair - nu trebuia doar revăzut. Chloe se gândi o clipă înainte de a apăsa butonul de interfon.

- Domnule Trainor, pot să sugerez câteva modificări în raport? O să subliniez modificările ca să știți ce am schimbat.

- Vreți să modificați raportul?

Surprinderea lui se auzi limpede în căștile ei.

- Ca să fie mai clar, zise Chloe. Te băgai în horă, trebuia să dansezi. Am mai lucrat în marketing, cunosc termenii de specialitate.

Lucrase și în vânzări, în contabilitate și în aproape toate celelalte departamente pe care le avea o companie. Era o nebunie când lucrai pentru firme recent înființate; nu aveau destul personal, astfel că lucrase prin toate departamentele în care fusese nevoie de ea. Din păcate, ea venise la pachet și cu ghinionul familiei Russell. Nici mai mult, nici mai puțin decât trei dintre ultimele patru firme pentru care lucrase intraseră în faliment. Nu trecuseră mai mult de trei luni din ziua în care fusese angajată până ca ultima să-și închidă porțile. Totuși, refuza să renunțe și să lucreze pentru o corporație fără scrupule precum Trainor Electronics altfel decât pentru o perioadă determinată. Experiența tatălui ei fusese cea

IBDIS | We know
books

care o convinsese să evite un asemenea parcurs profesional. Angajatorul lui profitase de mîntea lui strălucită și îl recompensase doar cu un salariu de mizerie.

Urmă un moment de tăcere.

- Dați-i bătaie, spuse Trainor și închise.

Ea setă notificările pentru a-i aminti șefului de întîlnirile lui și se cufundă în harababura de tabele, grafice și analize dezorganizate. Totul era atât de îngrozitor, încât creă un document complet nou în care transcrie toate modificările. Desigur, fu întreruptă de câteva ori, căci telefonul sună, iar ea trebui să se ocupe de o pleiadă de vizitatori. Cu toate acestea, telefonul nu suna chiar atât de des pe cât se așteptase, pentru că Priscilla verifica mai întîi toate apelurile și apoi le transmitea doar pe acelea la care Trainor era interesat să răspundă.

- Postul ăsta este floare la ureche, mormăi Chloe în timp ce atașă raportul rescris într-un e-mail și apăsă butonul „Trimitere“.

Ușa de la biroul lui Trainor se deschise și dinăuntru se ivi chiar omul în persoană. Privirea ei zbură țintă spre brațele lui sculpturale, apoi continuă să urce cîtă vreme el își trecu o mână prin onduleurile bogate ale părului, ciufulindu-l de parcă tocmai se ridicase din pat. Îi aruncă o privire încruntată de la înălțimea lui impunătoare.

- Ați luat prânzul?

Ea aruncă o privire spre ora afișată pe ecranul calculatorului: 14.03. Fusese atât de prinsă de verificarea raportului încât ratase pauza de prânz. Stomacul ei mârâi nemulțumit.

- Să mă duc acum?

- Ați putea comanda niște sendvișuri pentru amîndoi? Am o întîlnire peste treizeci de minute și aș vrea să luați notițe.

- Nu mă pricep la rezumate, mărturisii Chloe.

Aproape nimeni nu mai lua notițe la întîlniri, dar poate că el era de școală veche.

- Nu vă faceți griji, spuse el. O să fiți acolo doar de față.

Poate că ar fi trebuit să se simtă insultată, dar remarcă îi aminti că nu era îmbrăcată cum trebuia pentru noul ei post. În ținuta cu care era îmbrăcată, nu avea cum să aducă vreun plus de strălucire reputației șefului ei.

Dar nu avea cum să rezolve această problemă. Cu prânzul însă putea să facă totuși ceva. Nu că ar fi avut vreo idee unde să ia masa de prânz în mai puțin de douăzeci de minute.

- Ce sendviș ați dori?

El șovăi pentru prima dată de cînd îl cunoscuse.

- Ceva simplu.

- Nu aveți nici o alergie alimentară? Nu sunteți vegetarian?

Era mai bine să se asigure.

Trainor clătină din cap și o șuviță de păr ondulat îi alunecă peste frunte. Chloe își simți degetele înfiorate de dorința de a explora textura șuviței în timp ce și-o dădea pe spate. El năruie orice urmă de tentație cînd începu să traverseze cu pași mari coridorul ca să intre în alt birou. Ea nu avu cum să nu observe felul în care materialul pantalonilor scotea în evidență mușchii unui posterior foarte ferm. Chloe clătină din cap. Nu avea să cedeze în direcția aceea.

Chloe spera ca Priscilla să fie la birou și să știe cum stăteau lucrurile. Directorilor nu le plăcea să fie deranjați cu detalii banale precum locul de unde să cumperi prânzul. Trebuia să plătească o parte din prânz cu banii ei cînd abia dacă își permitea așa ceva. Din fericire, Judith îi returna mereu banii cheltuiți.

Ea apăsă butonul de interfon.

- Priscilla, spuse ea pe un ton scăzut și urgent, de unde fac rost rapid de niște sendvișuri pentru marele șef?

LRDIS | We know
 - Din sala de mese a directorilor, spuse cealaltă femeie cu vocea ei muzicală. Îți trimit pe e-mail meniul și numărul de telefon. Să le spui pentru cine este mâncarea, iar ei o aduc degrabă.

- Ai idee ce îi place să mănânce?

- Mi-ar plăcea să-ți fiu de ajutor, dar Janice este cea care se ocupă mereu de asta. Are băuturi reci în frigiderul din birou, așa că măcar pentru ele nu trebuie să-ți faci griji.

Mesajul promis apără în căsuța ei electronică. Studiind meniul, Chloe decidese să fie conservatoare și să aleagă ceva ușor de pregătit, deși îi lăsă gura apă la ideea unor cârnați de miel pe pat de focaccia cu condimente indiene. Totuși, trebuia să-i propună două opțiuni. Ea se mulțumea cu opțiunea care rămânea.

Sala de mese a directorilor nu o dezamăgi. Sendvișurile sosiră în câteva minute, însoțite de niște salate verzi minunate, fructe proaspete și un castron de chipsuri multicolore care păreau să fie sănătoase.

- Domnului Trainor îi plac chipsurile din taro, îi spusese tânărul care strecură tava pe biroul ei. Și fursecurile cu ciocolată.

Mai era o cană mare de cafea care mirosea de-a dreptul divin.

Chloe habar nu avea în ce birou intrase Trainor, astfel că îi urmări pașii pe coridor și bătu la ușa deschisă.

- A venit prânzul, spuse ea, aplecându-se înăuntru și zărindu-și șeful sprijinit într-un șold de spătarul unui scaun, în timp ce examina o foaie de hârtie.

Un bărbat cu o cămașă îndrăzneată cu dungii și o cravată de un roșu aprins îl privea din spatele unui birou.

Trainor se îndepărtă de scaun.

- Phil, mă uit peste asta după întâlnire.

Phil încuviință din cap.

- Este o primă analiză, dar cifrele par promițătoare.

- Sunt de acord. Trainor împături hârtia în două și i se alătură lui Chloe la ușă, mergând apoi umăr la umăr cu ea spre birou. Întâlniri și rapoarte, mormăi el.

Chloe se opri lângă birou.

- Curcan și șvaițer sau friptură de vită și brânză Münster? întrebă ea, arătând spre sendvișuri.

El luă tava cu totul de pe birou și se îndreptă spre biroul lui.

- Veniți cu mine!

Ea se uită lung în urma lui. Directorii generali nu își cărau singuri tava cu masa de prânz și nici nu-și invitau angajații temporari să li se alăture. Își dădu seama că el nu se mai vedea, astfel că o zbughi în birou.

Directorul așeză tava pe masa de conferințe înainte de a trage un scaun din colțul mesei și o privi. Ea se opri din nou.

- Chloe, spuse el și inclină scaunul cu o notă de nerăbdare în gest.

- Ah, da.

Ea se grăbi să traverseze mocheta pufoasă din pluș și se cufundă fără nici o grație în scaunul mare din piele.

El se așeză pe scaunul de vizavi și trase tava până în fața lui.

- Preferați mâncarea clasică, spuse el, ridicând capacele din plastic transparent de pe farfurii.

Mirosul de oțet balsamic care venea dinspre salate o făcu pe Chloe să-i lase gura apă, dar maxilarul lui Nathan păru să se încheșteze dezgustat. I se păru că îi era ușor greață.

- Vă supărați dacă iau eu curcanul? întrebă el.

- Bineînțeles că nu. Îmi place carnea roșie, spuse ea, luând sendvișul cu carne de vită. Se uită prin încaperea uriașă, căutând frigiderul cu băuturi. Nu zări decât bibliotecă și lambriuri. Vă aduc ceva de băut dacă îmi spuneți unde găsesc băuturile.